

корисною в тій чи іншій ситуації. Проте кожному іноземному інвестору тепер важливо знати, що держава, в економіку якої він вкладає свої кошти, здатна забезпечити достатній механізм здійснення інвестування та гарантувати належний захист його прав.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19–20, № 21–22. – Ст. 144.
2. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19.03.1996 № 93/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.
3. Щербина В. С. Господарське право: підруч. / В. С. Щербина. – 5-е вид., перероб. і доп. – К.: Юрінком Інтер. – 2013 – 592 с.

УДК 504.05

Боднарчук О. Г., д.ю.н., доцент,
Боднарчук О. І., старший викладач,
Університет державної фіскальної
служби України, м. Ірпінь, Україна

ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Одним із важливих елементів інтеграції України в Європейський Союз є приведення законодавства України у відповідність до стандартів права ЄС.

В Євросоюзі діють три види екологічних (природоохоронних) стандартів: 1. Стандарти якості навколишнього середовища, що встановлюють максимальні рівні забруднюючої речовини, що надходить в атмосферу, воду і ґрунт. 2. Стандарти на шкідливі викиди, які визначають максимальну концентрацію забруднюючої речовини, вироблюваної підприємством або яким-небудь агрегатом. 3. Стандарти по функціонуванню експлуатації нових джерел, або так звані особливі стандарти викидів, які завжди ґрунтуються на найкращих наявних технологіях контролю і застосовуються лише для нових підприємств. Особливість екологічних стандартів Євросоюзу полягає в тому, що вони, крім граничних норм стану навколишнього середовища та шкідливих викидів, включають в себе також цілі, які необхідно перетворити в реальні завдання з конкретними строками виконання, тобто поетапно реалізувати впродовж тривалого періоду з проміжними цілями [1, с. 127].

Зауважимо, що в Україні підходи до регулювання екологічної безпеки регіону суттєво відрізняються від прийнятих у країнах ЄС як щодо організаційної системи, основних інструментів та методів регулювання екологічної безпеки, так і щодо загальних тенденцій демократизації

екологічної політики на різних управлінських рівнях [2, с. 150].

Зокрема, у країнах Європейського Союзу демократизація регулювання екологічної безпеки передбачає виважену, ретельно продуману екологічну політику.

Разом з тим, досягнення екологічної безпеки держави в значній мірі залежить не лише від проведення відповідної внутрішньої екологічної політики, але й узгодженої взаємодії в реалізації міжнародних та міждержавних екологічних програм, заходів та спільних дій в царині екологічної безпеки та охорони навколишнього природного середовища. Ефективність реалізації екологічної політики визначається низкою чинників, серед яких важливе значення має організаційний механізм (організаційна структура, функціональні обов'язки та способи їх реалізації) здійснення управлінської діяльності у сфері охорони довкілля [3, с. 51].

Відтак, однією з умов ефективного регулювання забезпечення екологічної безпеки є вміння поєднання економічних методів з плановими, адміністративними та правовими, вдала побудова організаційного механізму регулювання екологічної безпеки, що має за мету встановлення партнерських відносин органів публічної влади з бізнесом, громадськістю та НУО; соціальний діалог; залучення громадськості та забезпечення врахування громадської думки; поширення екологічних знань тощо [2, с. 148].

Крім того, для вирішення завдань екологічної безпеки в єдиному Європейському екологічному просторі діє регіональна екологічна організація – Європейське агентство з навколишнього природного середовища (ЕЕА), агенція ЄС для забезпечення незалежною інформацією про стан навколишнього середовища.

П. О. Фасянов вважає, що механізм реалізації нормативної бази країн ЄС є виправданим, бо дає можливість зіставити існуюче розуміння екологічної ситуації, зафіксоване у правових нормах, та їх реалізацію в практиці, яка здійснюється саме на регіональному та місцевому рівнях. Особливо важливо підкреслити практичну значимість такого аналізу для вирішення завдань забезпечення екологічної безпеки в Україні, де існують суттєві неузгодженості між прийняттям екологічних норм безпеки та їх реалізацією, між загальнодержавним нормуванням природокористування та його реалізацією на місцевому рівні [4].

На думку Ю. Власенко, за допомогою аналізу принципів правового регулювання, які закріплені у міжнародному та європейському праві можна виділити оптимальні шляхи розвитку системи законодавства у сфері забезпечення екологічної безпеки [5, с. 39].

Отже, реформування системи регулювання екологічної безпеки (організаційної структури, форм, методів, інструментів та механізмів) має відбуватися в контексті і узгодженості та у підпорядкуванні проведенню

реформи адміністративно-територіального устрою та міжбюджетних відносин, а також змін нормативно-правового поля щодо імплементації основних вимог екологічного права ЄС в екологічне законодавство України [2, с. 150].

Література

1. Чорноштан Т. М. Високі екологічні стандарти Євросоюзу для автотранспорту / Т. М. Чорноштан // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2013. – № 52. – С. 125–132.
2. Гулич О. І. Регулювання екологічної безпеки регіону: європейський досвід / О. І. Гулич // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2014. – Вип. 3(107). – С. 145–152.
3. Регулювання екологічної безпеки транскордонного регіону в умовах євроінтеграції України (наукова доповідь) / [В. С. Кравців, П. В. Жук, І. А. Колодійчук та ін.]; НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього; [наук. ред. В. С. Кравців]. – Львів, 2015. – 121 с.
4. Фесянов П. О. Державне регулювання екологічної безпеки на рівні регіону: досвід європейських країн [Електронний ресурс] / П. О. Фесянов. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/fesyanov.pdf>.
5. Власенко Ю. Оптимізація законодавства України у сфері забезпечення екологічної безпеки (міжнародно-правовий аспект) / Власенко Ю. // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2010. – № 82. – С. 36–39.

УДК 65.012.8:061(477)(043.2)

Гаврилішин А. П., к.ю.н., доцент,
Університет державної фіскальної
служби України, м. Ірпінь, Україна

Логоша В. В., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕХНОЛОГІЇ СТВОРЕННЯ ПРОСТОРУ БЕЗПЕКИ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

В Україні в умовах розвитку ринкового середовища дедалі більшого значення набувають питання безпеки бізнесу, що є одним з обов'язкових чинників підтримання усталеності економічного та соціального розвитку країни, підвищення її обороноздатності, виключення або мінімізації ймовірності виникнення соціальних, трудових, міжнаціональних та інших конфліктів, що загрожують безпеці держави.

Проведені в Україні нові технології для створення простору безпеки бізнесу, що є важливим кроком у контексті загального реформування економіки та інтеграції в економіко-правове середовище України та